

College van beroep voor de examens

CBE 2020-130
U202101028/svw
Verzonden: 29 januari 2021

Zaak 2020-130

Datum zitting: 9 december 2020

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerster.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit d.d. 8 juli 2020 is namens de Commissie voor de examens (hierna: de Commissie) aan appellant medegedeeld dat is geconstateerd dat bij de correctie van de (cijfer)opdracht 3.4 van de cursus MM0103 Organiseren en Veranderen (ASM 2) sprake is van fraude in de zin van artikel 2.3.3 van het Examenreglement.
2. Appellant heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 3 augustus 2020.
3. De Commissie en appellant zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellant heeft per e-mail d.d. 4 oktober 2020 aangegeven zijn beroep te willen doorzetten.
4. De Commissie heeft een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College van beroep voor de Examens (het College) heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 9 december 2020 te Heerlen. Partijen is (wegens COVID-19) de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellant heeft virtueel deelgenomen aan de hoorzitting. Namens verweerster hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris van de Commissie, prof. dr. J. van Marle, voorzitter van de Commissie en mevrouw M.J.H. Coun lic., plaatsvervangend examinator van de onderhavige cursus virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. In deze zaak gaat het om een gestelde fraude die appellant heeft gepleegd bij de uitwerking van de opdracht 3.4 zoals genoemd onder 1 in Procesverloop. De examinator heeft een vermoeden van fraude geuit, omdat bij de beoordeling en na invoering in het fraudedetectiesysteem van de Open Universiteit bleek dat er overeenstemming (56%) is met werk van andere studenten en rapporten op diverse internetsites. Vervolgens heeft er een onderzoek plaatsgevonden door een fraudecommissie, waarna het besluit van 8 juli 2020 door de Commissie is genomen.
2. In het besluit van 8 juli 2020 is appellant het plegen van fraude tegengeworpen, zoals bepaald in artikel 2.3.3 van het Examenreglement. Het betreft het overnemen van gegevens of tekstgedeelten of ideeën van anderen zonder bronvermelding. De Commissie heeft besloten de geleverde prestatie ongeldig te verklaren op basis van artikel 2.3.7., eerste lid, van het Examenreglement met verlies van de tentamenkans, waar krachtens de inschrijffvoorwaarden recht op bestaat op basis van artikel 2.3.7., tweede lid, onder a, van het Examenreglement. Mede gelet op de beslissing d.d. 28 mei 2020 (U2020/3722 AOK) waarin eveneens een vermoeden van fraude wordt geuit tegenover appellant,

- ontneemt de Commissie appelland op basis van artikel 2.3.7., tweede lid, onder b, van het Examenreglement het recht om tentamens te doen voor alle cursussen uit het aanbod van de OU gedurende één half jaar met ingang vanaf heden. Tevens heeft de Commissie besloten appelland, bij het voldoen aan de cijfercriteria, geen *judicium (summa) cum laude* toe te kennen.
3. Met betrekking tot de beslissing van de Commissie betoogt appelland dat hij het vreemd vindt dat hij zo zwaar gestraft wordt, gelet op de conclusie van de fraudecommissie dat onvoldoende bewezen is dat hij stukken van andere studenten heeft overgenomen.
Appelland erkent dat hij onzorgvuldig is geweest bij het citeren van de gebruikte bronnen, maar vindt de straf niet correct. Hij heeft naar eigen zeggen de antwoorden letterlijk overgenomen uit de "Automatische terugkoppeling 1.2", "Casus de Scheepsbouwers (2020)", "Artikel de Aan (2012/2014)" en uit het boek "Child (2015)".
Appelland is van mening dat hij geattendeerd had moeten worden op het ongeoorloofd te letterlijk overnemen van bronnen en dat opdracht 3.4 afgekeurd had moeten worden of dat er aftrek van punten had plaats moeten vinden. Hij was niet bekend met de regels omtrent de bronvermelding (APA). Ook is hij van mening dat dat hij onvoldoende werd begeleid door zijn tutor, zo werd hij niet geattendeerd op eerdere fouten met betrekking tot de bronvermelding.
 4. Appelland licht voorts toe dat bij het inleveren van de uitwerking van opdracht 3.4 nog geen sprake was van een sanctionering door de Commissie. Daarom is er volgens hem geen sprake van recidive zoals bedoeld in het Examenreglement. Voorts betoogt appelland dat er met betrekking tot de beslissing d.d. 28 mei 2020 (U2020/3722 AOK) inzake het vermoeden van onregelmatigheden, hem ten onrechte werd verweten dat er sprake was van samenwerken. Appelland voert aan dat hij ook daar te weinig in eigen woorden de vragen heeft beantwoord en de referenties niet correct heeft weergegeven. Appelland hoopt op een heroverweging, omdat hij het onredelijk vindt dat hij tweemaal voor hetzelfde feit wordt gestraft.
 5. De Commissie betoogt dat veel passages door appelland zijn overgeschreven uit andere bronnen, zonder dat appelland deze bronnen vermeldt. De Commissie constateert dat appelland dermate veel heeft overgeschreven dat het voor de Commissie niet mogelijk is vast te stellen over welke kunde, kennis en vaardigheden appelland beschikt. De Commissie betoogt dat opzet niet vereist is, gelet op artikel 2.3.3., tweede lid, onder a, van het Examenreglement.
Bij de vaststelling van de strafmaat is voorts rekening gehouden met een andere zaak, waarbij appelland fraude pleegde, omdat hij handelde in strijd met de instructies en ongeoorloofd heeft samengewerkt met een andere student. Het moment van de beslissing en sanctionering is daarbij niet van belang, wel dat appelland het feit pleegde, aldus de Commissie. De Commissie wijst appelland erop dat zij hem niet heeft veroordeeld op basis van de geconstateerde recidive. Had de Commissie dit wel gedaan, dan zou er sprake zijn van ernstige fraude als bedoeld in artikel 2.3.5., tweede lid, onder a, van het Examenreglement en was de straf aanzienlijk hoger uitgevallen.
 6. De Commissie licht toe met betrekking tot het percentage van overlap zoals dit volgt uit de fraudedetectiesystemen, dat er geen sprake is van een ondergrens. Bij (sommige) andere onderwijsinstellingen wordt wel een ondergrens gehanteerd, deze ligt doorgaans tussen de 8 en 10%. De OU hanteert deze ondergrens niet.
 7. Met betrekking tot het uiten van een vermoeden van fraude, licht de Commissie toe dat volgens de procedure, neergelegd in artikel 2.3.6. van het Examenreglement, de examinator verplicht is om een vermoeden van fraude te melden aan de Commissie.
 8. De plaatsvervangend examinator betoogt dat binnen de cursuspagina (yOUlearn) studenten worden gewezen op het gebruik van informatie van anderen en het belang om altijd duidelijk de bron te vermelden, omdat anders sprake is van plagiaat. Voorts wordt toegelicht dat appelland diverse referenties wel heeft genoemd, maar dat deze niet op de juiste manier werden beschreven. Appelland heeft hele stukken tekst overgenomen, zonder te refereren dan wel te parafaseren.
 9. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
 10. Met betrekking tot de tegenwerping, het plegen van plagiaat als bedoeld in artikel 2.3.3. van het Examenreglement, is het College van oordeel dat appelland dit terecht verweten wordt. Appelland heeft in de aanvulling van zijn beroepschrift (d.d. 8 juni 2020) uiteengezet welke onderdelen zijn overgenomen uit welke bronnen. Appelland heeft laten zien dat hij onderdelen van deze bronnen nagenoeg ongewijzigd heeft overgenomen, zonder conform de richtlijnen (APA) te refereren aan de juiste bron, dan wel te parafaseren. Het College overweegt dat de Commissie niet heeft vastgesteld dat er sprake is van opzet en dat dit ingevolge artikel 2.3.3. van het Examenreglement ook niet vereist is.
 11. Met betrekking tot het betoog van appelland dat hij niet op de hoogte was van de richtlijnen en dat hij door de tutor onvoldoende werd begeleid, overweegt het College dat de examinator gevolgd kan worden in

haar verweer dat studenten gewezen worden op (het voorkomen van) plagiaat middels het document Plagiaat en eigen werk dat geplaatst was in de digitale cursusomgeving. Het College overweegt dat conform de procedure examinatoren verplicht zijn een vermoeden van fraude kenbaar te maken aan de Commissie. Deze procedure acht het College ook niet onredelijk. Voorts overweegt het College dat het gebruik van referenties als zodanig een onderdeel was van de beoordelingscriteria. Gelet op het gegeven dat appelland diverse cursussen volgt binnen de wo-master Management van de OU, mag van appelland verwacht worden dat hij op de hoogte is van de regels omtrent parafrazeren en refereren, dan wel dat hij zich deze regels eigen maakt. Voorts overweegt het College dat plagiaat de wetenschappelijke integriteit aantast. Tenslotte volgt het College appelland niet in zijn stelling dat hij tweemaal bestraft wordt voor hetzelfde feit. Nog los van het feit dat appelland in mei 2020 en in de voorliggende zaak een andere gedraging wordt verweten is er geen sprake van hetzelfde feit omdat het nu een ander tentamen betreft dan in mei 2020.

12. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter en mr. drs. B.M. van Schaik en H.C.E. Pepels, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 2 december 2020.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

Voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

